

ad § 65.
Af Berg:

88) Der tilføies Paragraphen som nyt Stykke:

„Saalænge de Embedsmænd, der bestyre Ud- og Afmonstring udenfor Kjøbenhavn, forblive i de Embeder, de nu have, tilstaaes der

Berg.

Griffen.

dem et Weberlag for de Forretninger, der paa-
hvile dem som Mønstringsbestyrere.

(Bortfalder, naar Nr. 20 forlastes).

Af Udvalget:

89) Paragraphernes Numere rettes efter
Udvaldet af Afstemningerne.

Falleisen,

H. Hansen.

Ordfører.

S. A. Hansen.

Jens Jensen.

L. Jensen.

E. B. Nyholm,

Rimestad.

Formand.

XXVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov angaaende en forlænget Varighed af Loven af 12te Januar 1858
om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter m. m.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 26de Februar 1868.)

Det forelagte Lovudkast er en Gjentagelse af den Fornælse af Loven af 12te Januar 1858, som alt engang har fundet Sted i 1862, og gaaer ud paa at træffe en Bestemmelse, som maa antages at ville medføre en fornøyet Gjentagelse, atter om 5 Aar. Det forekommer Udvalget ikke heldigt, at en Lov paa en saadan Maade hyppig kommer til fornøyet Vedtagelse, naar der ikke ved samme tillige tilsigtes Tid efter anden indført de Forandringer, som den mellemliggende Tids Erfaring maatte have vist at være ønskelige. Noget Saadant er imidlertid efter den Form, hvortil dette Lovforslag nu fremkommer for anden Gang, vanskeligt at foretage, da den ikke byder en fornøyet Behandling af selve den oprindelige Lov, men kun gaaer ud paa at give denne en forlænget Virksomhed for nogle Aar.

Det har forekommet Udvalget, at den betydelige Forandring i de kommunale Forhold paa Landet, som er indtraadt med dette Aars Begyndelse, kunde være en grundet Anledning til at omforme Loven af 12te Januar saaledes, at man ogsaa med Hensyn til Sundhedsvedtægter gav Sogneraadene en fylbrigere Virksomhed end hidtil, og hertil kunde der være saameget mere Anledning, som det af selve Fagmænd ved de offentlige Rægemøder usforbeholdent er blevet udtalt, at Sundhedsvedtægterne i deres hidtidige Gjennemførelse ikke have svaret til deres Hensigt, — Noget, som Udvalget maa anerkjende som en Sandhed.

Udvalget har derfor ogsaa troet at burde undersøge, om det ikke vilde være rigtigst ligesom frem at foreslaae at forkaste Lovforslaget, og at fremkomme med et nyt Udcast til en Lov, som